

Parochieblad: 'Wegwijs |'t Klökske'
Jaargang 68 | nr.24 | 24 november 2018

Column van de pastor
TE LANG

Dat heb je ervan als je er zelf geen genoeg van kunt krijgen. Het was een mooie mis, maar je preek was te lang kreeg ik te horen.

Maar er waren 2 mooie verhalen die ik hier nu afdruk: Ten eerste een mooie tekst van **Rabindranath Tagore**:

“Een bedelaar was ik, en ik was aan het bedelen van deur tot deur, toen een gouden wagen als een prachtige droom in de verte verscheen, het moest wel die van een koning zijn. Hoog steeg mijn verwachting... Ik dacht dat mijn kwade dagen nu ten einde waren en ik droomde al van een grote gift. De wagen hield stil bij mij. Een man keek naar mij en daalde af met een glimlach. Nu was het geluk van mijn leven eindelijk gekomen, dacht ik. Toen hield hij zijn rechterhand op en zei: 'Wat ga je mij geven?' Ach, het was een koninklijke grap, dat hij zijn handpalm bedelend uitstak voor een bedelaar. Bedremmeld en besluiteloos stond ik, toen nam ik langzaam uit mijn bedeltas een heel klein korreltje graan en gaf het. Maar hoe groot was mijn verrassing, toen ik aan het einde van de dag mijn bedeltas leegschudde op de vloer en een heel klein korreltje goud vond in de armzalige hoop. Ik weende en wenste dat ik hem alles gegeven had”.

Vervolgens een moeilijker verhaal van de filosoof **Levinas**:

“Tussen alle verwording van menselijke verhoudingen houdt de goedheid stand. Ze blijft mogelijk, ook al kan ze nooit een systeem of sociaal regime worden. Elke poging om het menselijke helemaal te organiseren is tot mislukken gedoemd.

Het enige wat levendig overeind blijft is de kleine goedheid van het dagelijkse leven. Ze is fragiel en voorlopig. Ze is een goedheid zonder getuigen, in stilte voltrokken, bescheiden, zonder triomf. Ze is gratis, en juist daardoor eeuwig. Het zijn gewone mensen, 'simpele zielen', die haar verdedigen en ervoor zorgen dat ze zich telkens weer herpakt, ook al is ze volstrekt weerloos tegen de machten van het kwaad. De kleine goedheid kruipt overeind, zoals een platgetrapt grassprietje zich weer opricht. Ze is misschien wel 'gek' – een 'dwaze goedheid' -, maar ze is tegelijk het meest menselijke in de mens. Ze wint nooit, maar wordt ook nooit overwonnen!” aldus Levinas.

Overweeg beide teksten in alle rust.

Pastor Mattie Jeukens ofm